

Ale neznáme jen hněv, v našich srdcích plane naděje. Tu nám ještě nevzali a my si ji nenecháme vzít. Hlásíme se o slovo! My rozhněvaní jsme všude! Někde již otfásáme pilíři moci, jako v Tunisku, v Egyptě, ve Španělsku či v Řecku. Jinde se teprve probouzíme. A jsme i zde, v České Republice!

Budeme společně hledat cestu ven. Začneme se scházet. Navzdory jejich ironickým úsměvům budeme hledat cestu ke společnosti, ve které budeme sami kontrolovat naše životy. Bude nás víc a víc, úsměv na jejich tvářích vystřídají obavy, přehlížení vystrídá represe. My však půjdeme pořád dál, směrem ke společnosti, kde důstojnost a sebe-naplnění už nebude romantický sen. Bude to dlouhá cesta, zažijeme vzestupy i pády. Ale my jsme trpěliví.

Neutečeme se k prolhaným opozičním stranám, víme, že chyba je v systému samotném. Nestaneme se sluchy Modrých, ani Oranžových, Rudých, Hnědých, ani Zelených. Neuvěříme těm, kdo nám slibují zbytky ze své hostiny, jen aby udrželi tento podvodný systém v chodu a aby mohli být vystřídáni jinými, kteří nás okradou pod rouškou krásných slov o rozpočtové odpovědnosti.

Oni nás nezastupují!

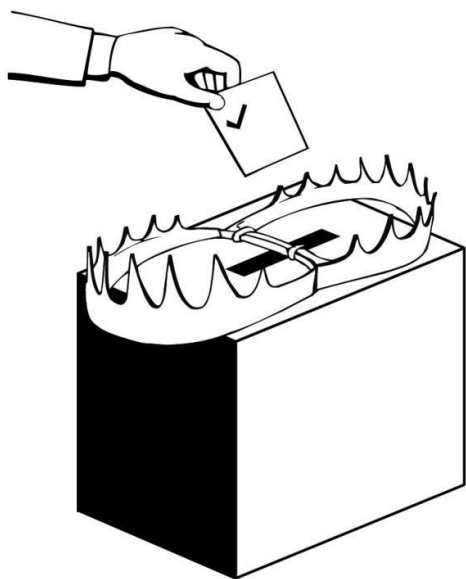
MY JSME ROZHŇEVANÍ A CHCEME SKUTEČNOU DEMOKRACII!

Zitřek si musíme vytvořit my sami. Dnes!

Oni bez nás nedokážou nic, my bez nich dokážeme všechno!

ULICE JSOU NAŠE, NÁMĚSTÍ JSOU NAŠE!

SVĚT PATŘÍ NÁM!

My jsme vy! Přijďte se!
Přijďte se!

Řekněte o SDT svým
známým a kamarádům!

Příště může být ve
zpravodaji i váš článek.
Zapojte se!

Fórum

<http://15m.imcmmedia.cz/>

Internetové stránky

<http://skutecnademokracie.cz/>

Zpravodaj SDT

Informační list hnutí Skutečná demokracie teď! Česko; 19. 6. 2011
PO PŘEČTENÍ NEVYHAZUJTE, POŠLETE TO DÁL!

Co se děje ve Španělsku a v Řecku

LeftWay, Praha

Rok 2011, Španělsko:

Nezaměstnanost dosahuje dvaceti procent, mezi vysokoškolačky nemá práci dokonce každý druhý. O mladých se hovoří jako o „ztracené generaci“. Vzdělání je stále dražší záležitostí. Pod úrovní chudoby žije více než dvacet procent Španělů. Pokračuje rozsáhlý útok vládních socialistů na sociální práva nepříznivě dotčených. Již celá desetiletí se u moci střídají pouhé dvě politické strany, středo-levicová Partido Socialista Obrero Español a praviceová Partido Popular. Španělé cítí, že mezi těmito dvěma stranami nemají na vybranou, neboť v zásadních otázkách hájí obě to samé. Korupce dosahuje neúnosných rozměrů.

V reakci na bezúspěšnou situaci vzniká hnutí Democracia real ya! Pět měsíců toto hnutí mobilizuje obyvatelstvo. Lidé si stále více uvědomují, že to, v čem žijí, není skutečná demokracie. 15. května 2011 vyjdou příznivci hnutí do ulic. Po vzoru Egyptského Tahríru si postaví tábory na náměstích. A odpovědi státu je policijní represe. To však vyburcuje mnohé další, kteří zatím jen seděli a nadávali doma, a tak se najednou plní náměstí po celé zemi. Lidé zakládají shromáždění, která jsou daleko demokratičtější, než celý parlamentní systém. Hnutí získává jméno 15M, Hnutí patnáctého května, na počest dne, kdy lidé vyšli do ulic. Během následujících týdnů demonstranti několikrát okusí realitu „demokracie“. Nejslavnější incident se odehraje v Barceloně, kde policie brutálně napadne nenásilně protestující demonstranty, kteří nechťeli náměstí opustit před blízkými se oslavami fotbalových fanoušků.

Mezitím se hnutí za skutečnou demokracii šíří do Evropy. Další země, kterou zachvátil podobně masové protesty jako ve Španělsku, dokonce možná ještě větší, je Řecko.

A není divu, země se už několik let zmítá v hluboké hospodářské i politické krizi. Zatímco životní úroveň obyčejných Řeků není vůbec růžová a vyhlídka ještě horší, světová komerční média šíří nenávislnou propagandu o líných Řecích, která má přesvědčit lidstvo, že za řeckou krizi můžou učitelé, dělníci, studenti, důchodci, nezaměstnaní, ... Vysoký veřejný dluh, který sám o sobě vyplývá ze systému, narostl do mamutích rozměrů díky sebe-obořování ekonomických a politických elit. Mezi nejkřiklavější příklady rozkrádání veřejných peněz patří olympiáda z roku 2004, jež nakonec stála dvakrát tolik, než bylo původně odhadováno, a také masivní zbrojní program.

Pod diktátem Mezinárodního měnového fondu (IMF) a Evropské centrální banky (ECB) přijímá socialistická vláda v první polovině roku 2010 tzv. úsporná opatření, která však nejsou nic jiného, než největší útok na sociální práva v celoevropském měřítku. V květnu 2011 dosahuje míra nezaměstnanost 16%, ačkoli v roce 2009 to bylo „jen“ 9,4%. A na 15. června zatím vláda chystá odhlasování dalšího úsporného programu, tentokrát ještě tvrdšího.

S politikou vlády nesouhlasí velká většina Řeků. Řecko od ohlášení prvního kola úsporných opatření až do dnešních dnů zažije deset generálních stávek spojených s mohutnými protesty a obrovské množství dalších stávek jednotlivých sektorů.

Vláda to vše ignoruje, a lidé stále více chápou, že žijí jen v karikatuře demokracie. Není jim nic platné ani to, že na rozdíl od Španělů mají tak jako zde v Česku poměrný volební systém. Navíc se ona karikatura demokracie pomalu stává otevřenou diktaturou, zvlášť vzhledem ke stále rostoucí policijní brutalitě.

*„Lidé si stále více uvědomují,
že to, v čem žijí, není skutečná
demokracie.“*

Na náměstí Syntagma, kterému věvodí mohutná budova řeckého parlamentu, zakládají 21. května rozhořčení Řekové svůj vlastní protestní tábor. Od 26. května se na Syntagmě konají desetitisícová shromáždění, stejně jako sněmy, kde lidé tak jako ve Španělsku praktikují demokracii na daleko vyšší úrovni, než je ta parlamentní. 11. června vyzývá sněm na Syntagmě rozhořčené, aby o čtyři dny později, u příležitosti zmíněného parlamentního hlasování o novém úsporném programu, nenásilně blokovali parlament. 15. června - v den generální stávky - zachvátí Atény protesty natolik mohutné, že řecký premiér Georgios Papandreu nedokáže v nastalé atmosféře získat dostatečnou podporu pro nové kolo úsporných opatření. Večer rezignuje. Tim však boj nekončí, o pár dní představuje staronový premiér Papandreu novou vládu starých tváří, která zamýšlí protispolečenská opatření prosazovat nadále.

I v Česku se máme proč hněvat

LeftWay, Praha

Podíváme se nyní do České Republiky. I zde není situace zrovna růžová. U moci se střídá několik politických stran, které nám všechny tvrdí, že jsou každá tou skutečnou alternativou ke všem ostatním. Na základních věcech se ale shodnou, stejně jako ve Španělsku. Především vědí, že je třeba udržet systém, v němž politická práva prakticky nemůžeme uplatnit jinak, než že jednou za čtyři roky přijdeme k volbám. A to aniž bychom mezi něčím skutečně volili. Korupce je ve srovnání se Španělskem možná ještě větší.

Ano, občas se objeví nová strana. Ta je ale buď složená ze starých zlodějů, anebo se ti noví politici rychle naučí pravidla hry.

K tomu všemu jsme i zde právě teď obětí probíhajícího velmi tvrdého útoku na naše sociální práva. Vládní reformy přinášejí existenci nejistoty, třicet tisíc lidí nemá střechu nad hlavou, zaměstnanecká práva jsou krácena. Exekuce se stává noční můrou více a více lidí. Česká republika následuje evropské trendy, slovy premiéra Petra Nečase se „modernizuje“.

Ale tak jako jinde, i v České Republice jsou rozněvaní lidé, kteří v takové zemi a v takovém světě žít nechtějí.

Proto dnes manifestujeme v solidaritě se Španěly a Řeky. A proto i zde právě vzniká hnutí Skutečná demokracie teď!

Co bude dál? To záleží na nás všech.

Přidej se, jsi li rozzlobený, protože pak MY jsme i TY!

Jak funguje hnutí Skutečná demokracie teď?

Základem hnutí jsou **Sněmy**, kde můžou VŠICHNI lidé svobodně vyjadřovat své názory a kde se společně diskutuje nad společenskými otázkami všeho druhu, ale i nad praktickými otázkami, například o podobě konkrétní akce atd. Rozhodování probíhá dle principů přímé demokracie. Neexistuje žádné vedení, anebo VŠICHNI jsou vedeni. **Promluvit sám za sebe může kdokoli, odmítáme jakoukoli diskriminaci.** Nebojte se zapojit, my jsme vy a vy jste my!

Hnutí organizuje nenásilné akce. Není napojeno na žádné politické strany, ani na oficiální odborové organizace. Hnutí spojuje jednotlivce, není sjednocující platformou již existujících organizací. Na shromáždění přicházejte sami za sebe, **bez symbolů a vlajek politických stran a ideologií.** Svě názory samozřejmě můžete vyjádřit dle vaší vůle, od toho se scházíme.

Z praktických důvodů je diskuze sněmu moderována, moderátor však může být kdokoli z nás, tedy i z vás. Neskákejme si do řeči, ani nepokřikujeme! Nesnažme si uzurpovat sněm jen pro sebe! Existují tři základní gesta, kterými ukazujeme, co si o aktuální řeči myslíme. Otáčení rukou v zápěstí a loktech znamená souhlas, zkrfžené paže nesouhlas. Točení rukama (připomínající mlýnek) znamená, že se mluvící osoba začíná opakovat.

Pro řešení dílčích úkolů vznikají **Pracovní skupiny**, které se schází i mimo sněm, například Skupina pro internet, která se zabývá prezentací hnutí na internetu, nebo Skupina pro kreativitu. Kdokoli může být člen kterékoli skupiny, a zároveň se může podílet na činnosti libovolného množství skupin. Můžete rovněž založit novou skupinu s libovolným zaměřením, a vyzvat lidi, ať se přidají. Představitosti se meze nekladou.

Další možností organizace jsou **Diskusní kroužky**, které jsou na rozdíl od skupin zakládány především za účelem debaty a výměny názorů. Téma může být obecné, nebo poměrně konkrétní, třeba důchodová reforma. Výstupy diskuze je pak možné přednést na sněmu, uveřejnit na webových stránkách hnutí... Kroužek si je samozřejmě může taky nechat pro sebe. Chcete se pobavit o něčem, co vás zajímá a třeba přitom najít i nové přátele? Založte Diskusní kroužek a vyzvěte lidi na sněmu, ať se zapojí!

Internetové stránky by měly sloužit především k prezentaci hnutí, zejména pro lidi, kteří se ještě nezapojili, ale o hnutí se zajímají. Internetové stránky naleznete na adrese:

<http://skutecnademokracie.cz/>

Pro online organizaci členů hnutí bude sloužit **Fórum**. Fórum je zcela otevřené všem zájemcům, a mělo by umožnit koordinaci naší činnosti při současném zachování nezávislosti všech jeho členů. Mělo by to být otevřené a přehledné místo, kde bude možné každým, kdo se registruje, sledovat činnost celého hnutí, i jednotlivých pracovních skupin ve všech lokalitách, a případně se do jejich činnosti zapojit. Prostor ve Fóru by měly mít Pracovní skupiny, Diskusní kroužky, ale i Obecné diskuze, které budou vlastně pokračováním Sněmů v jednotlivých lokalitách. Registrujte se prosím na adrese:

<http://15m.imcmedia.cz/>

Nejsou potřeba žádné osobní údaje, pouze e-mailová adresa. Vaši registraci posílá aktivuje administrátor fóra. Poté již můžete přispívat. Na fóru si také můžete upravit svůj profil, ale zadávat zde své osobní údaje (jako adresa bydliště atd.) NEDOPORUČUJEME. Fórum má být otevřené, to však zároveň znamená, že nemůžeme kontrolovat, aby taková data někdo nezneužil. Více informací o tom, jak je fórum organizováno a jak ho používat, naleznete v textu na internetových stránkách v sekci Fórum.

ABY NÁM FÓRUM DOBRĚ SLOUŽILO, PROSÍME VÁS, ABYSTE SI PŘEČETLI PŘED REGISTRACÍ ZMÍNĚNÝ TEXT S ROZŠÍŘUJÍCÍMI INFORMACEMI.

Svět patří nám!

LeftWay, Praha

Svíta. Východ slunce je tak krásný. Proč jen si ho nemůžeme užít? Ach tak... Včera tě vyhodili z práce. Prý zeshitleni veřejného sektoru. Nu, ty zeshitlíš určitě. I tvoje děti. Nejstarší už asi nedostuduje. Bylo přeci zavedeno školné. Jak má dcera dostudovat? Vždyť musí chodit do práce, aby pomohla tobě, svobodné matce, živit rodinu, a aby si mohla zaplatit ubytování na koleji... A teď ještě bude muset hradit školné! – Co dělat? Půjčš si? Každá půjčka je přeci tak výhodná... Teď však nepůjdeš do banky ty, teď banka zavítá k tobě. Exekuce. Odvrátíš oči k zemi. Jak se jen někdo může radovat z takové hlouposti, jako východ slunce? Snad jen malé děti.

Ukradli nám úsměv z tváře. Jsme rozněvaní!

Prší. Vzpomínáš, že když jsi byl malý, radoval ses z deště. Běhal jsi a chytal kapky do pusy. Teď jsi star a tvůj svět se smrskl na dvě areály domova důchodců. Vzpomínáš na své děti. Vzpomínají i ony na tebe? Asi ne, už dva roky jsi je neviděl. Ale to je pochopitelné, mají příliš starostí. A jak ti to jednou vysvětlil jistý mladík, který tě málem srazil na přechodu: Jsi ekonomicky neproduktivní, ani by tě škoda nebylo. Společnosti nic nepřinášíš, a on ti, chudák, musí platit tvůj důchod ze svých daní!!! Chudák! Jen si říkáš, z čeho by bez tvé generace ty daně platil.

Vyhazují nás jako odpadky. Jsme rozněvaní!

Je teplý, letní večer, vyšla první hvězda. Prochází se parkem. Pláčeš. Je přeci noc a nikdo tě nevidí. Včera jsi poprvé uhodil svou dívku. Jak jsi to mohl udělat? Cožpak ji nemiluješ? Kdo ví, možná už ne. Proč se pořád plete do svých osobních věcí? Co jí je do toho, s kým chodíš na pivo? Že prý Honza s Lubošem zašli příliš daleko. No tak zblil bezdomovce, no a co? Vždyť to beztak byl přistěhovalec. Ty nám přece berou práci, říkal jsi jí. Ale ona pořád mlela, že se nemohl bránit a tak. Tak jsi zařval. Drž už hubu! A pak... Vzpomínáš si, jak jsi s ní před dvěma lety šel zrovna tihle parkem. Tehdy jste plánovali, jak si zařídit byt, a kolik budete mít dětí. Hádali jste se, jak se mají jmenovat. Jenže pak jste ukončili školu a od té doby pracujete oba jen na dobu určitou, nebo vůbec. Bydlení jste nenašli, pořád oba žijete u rodičů. Všechno je to na nic.

Obrací náš vztek proti těm, kdo jsou na tom ještě hůř. A dokonce i proti těm, které milujeme. Jsme rozněvaní!

Jdeš do školy a máš radost! Město zapadlo sněhem a vše je tak jiné! Tiché. Auta moc nejezdí. Proč ti lidé nadávají? Sníš o tom, že jednou vytvoříš největší sochu z ledu na světě! Ukazovali ledové sochy ve zprávách... A taky tam ukazovali hladomor v Africe. Bylo ti těch lidí líto. Ptal ses doma, proč je hladomor. Někde jsi přece slyšel, že lidé můžou vytvořit více jídla, než spotřebují?! Tatínek pokrčil rameny. Zeptal ses tedy tatínka svého kamaráda Jardy. Jô Jarda - to je skvělý kamarád, všichni ho obdivují. Nosí každý den jiné značkové oblečení a má nejlepší počítač. Jardův tatínek říkal, že ti lidé MUSÍ být chudí, že to tak prostě je, a že nic lepšího než kapitalismus tu ještě nebylo. A že se o tom budete učit ve škole. Jardův tatínek vydělává šestkrát tolik, než tvůj. Jak se ten Jarda má! Někdy se za svého tatínka stydíš. Ale máš ho rád. Sníš, že až budeš veliký, tak budeš vydělávat ještě šestkrát víc, než Jardův tatínek!

Oni dokonce pokřivili sny našich dětí. Jsme rozněvaní!

Ale kdo jsou ti „oni“? Ti kdo nám vládnou? Politici? Máme přece demokracii, politici jsou naši zastupitelé“, prohlásí služební intelektuál povyšene.

Ano, zastupitelé to určitě jsou. Ale nezastupují nás!

Politici zastupují zájmy bank, které netvoří nic, ale mají všechno. Politici zastupují zájmy velkých korporací, které ničí naši planetu a životy milionů lidí. Politici zastupují své zájmy a zájmy těch, kdo jim zaplatili bezduché volební kampaně, či zajistili skrytou propagaci v médiích. Jsou to zastupitelé: Těch, kdo je denně podplácují, nebo jim vyhrožují, aby nezapomněli, komu mají sloužit. Politici zastupují moc peněz.

„Demokracie je nejlepší ze špatných režimů“, ohradí se automaticky služební intelektuál.

Je to ale opravdu demokracie? Anebo jen slovo? „Nic lepšího, než co je teď, existovat nemůže“... Není právě TO argument diktátory?! Co se stane z člověka, který neusiluje o to, být lepším? Co nastane ve společnosti, kterou tato výmluva nasýtí jako jed a paralyzuje všechny, kterým zůstala alespoň špetka svědomí?

Pod taktovkou mocných se z kultury stává konzumní balast, podobný přemastěným brambůrkům, vzdělání je redukováno na deformaci člověka ku prospěchu jeho budoucích zaměstnavatelů. Kvalitní zdravotní péče se stává výsadou bohatých. Léky jsou úspěšné, když se jich hodně prodá, ne když zachraňují životy. Věda se přestává zajímat o podstatu lidské duše, radši se bude zajímat o to, jak správně uspořádat zboží na regálech: Jen aby si lidé koupili ještě více laciných nesmyslů, které nepotřebují, jen aby nezjistili, že štěstí se nedá koupit v akci. Pozorujeme vsudyprýtomný úpadek.

A pak přijde ekonomická krize. Odborníci na ekonomii, ti co vždy všechno věděli a shovívavě nás poučovali, najednou nevěřičně kroutí hlavami. Nepřijímáme překvapení, zni z časopisů pro bohaté! Překvapení? Ne, logický důsledek struktury naší společnosti. Trhy zachvátí panika. Co dělat? Nejdřív požádají o pomoc stát. Ten jim vyhoví, neboť stát jsou oni. A tak z veřejných peněz plynou nepředstavitelné sumy do kapes těch nejbohatších. Zatímco se miliony lidí na světě propadají kvůli krizi do ještě větší bída, majetky novodobých velmožů ještě narostou. Dle pravidel jejich ekonomického systému však vzniká nerovnováha. Výdaje státu jsou příliš veliké. Jak to vyrovnat? Mocní na to brzy přijdou, vezmou peníze nám.

Začíná nevidané mediální vymývání mozků. Zijeme si nad poměry, musíme utahovat opasky. My, co vše vytvořili, prý parazitujeme na těch, kdo nám vše berou! Ti, co nepracují, nás vyhodili z práce, ale zároveň nám tvrdí, že my nechceme pracovat!

Nakonec jsme to snad my, kdo způsobil hospodářskou krizi??

Strašákem dneška se stal státní dluh. Byli jsme to ale my, kdo vytvořil systém, ve kterém se prostřednictvím peněz vše stává automaticky majetkem bank? Byli jsme to my, kdo vytvořil systém, ve kterém musí veřejnost odevzdat veškeré svoje produkty lichvářům, jen aby si u nich poté půjčovala na dluh, protože jinak by nezajistila ani své základní fungování? Anebo snad budeme věřit tomu, že banky si své bohatství vytvořily samy? Že makléři svými spekulacemi, pokřikováním na burze a okrádáním jeden druhého i nás všech vytvořili hodnoty? Budeme snad věřit, že peníze se dají jíst?

ONI Z NÁS DĚLAJÍ HLUPÁKY, PONÍŽILI NAŠI DŮSTOJNOST. PROTO JSME ROZHNĚVANÍ!

(pokračování)